

forandre den, eller det fremdeles, som jeg vil have, skal være Gjenstand for kongelig Resolution. Naar det ærede Medlem bemærkede, at det holdt neppe Stik, hvad jeg havde anført, at ifølge den gjældende Retstilstand vare Bestemmelserne om Examinationsforordningerne ikke Gjenstand for Lov, men for Administrationens Afgjørelse, saa kan det ærede Medlem virkelig ikke fele mine Bemærkninger af med den Ytring, at de ikke holde Stik, naar det ærede Medlem ikke seer sig istand til at anføre et eneste Exempel paa, at Lovgivningsmagten har bekræftet sig med at opstille disse Forordninger i Love, og jeg derimod har nævnt en Masse Exempler, og jeg kunde nævne mange flere, paa, at det bestandig i de Aar, der ere forløbene siden Grundloven, er blevet ordnet ved administrative Bestemmelser. Det kan gjerne være, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har protesteret nogle Gange; men det kan virkelig ikke forandre den bestaaende Retstilstand. Der er ikke Tale om, som den ærede Ordfører sagde, at det var en enkelt Gang, man havde ladet det gaae forbi og havde fundet sig dert; nei, det har bestandig været saaledes. Naar ærede Medlemmer, f. Ex. det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, have sagt, at det var paatide, at Lovgivningsmagten blandede sig i dette Forhold, fordi vi saae paa andre Gebeter, at Examinationsforordningerne skulmede op til noget Overordentligt, saa maa jeg dertil bemærke, at det for det Første nærmest kun er et enkelt Facultet, man har klaget saameget over, og dernæst, at det i alt Fald ikke er Noget, som der kan hjælpes paa, enten af Lovgivningsmagten eller af Administrationen, thi det er egentlig slet ikke i Sagenes Antal eller deslige, at den Feil, man troer er tilstede, ligger, men det er i Behandlingsmaaden, og den kunne vi dog virkelig ikke paa nogen Maade indlade os paa; saa vidt vil man dog vel ikke komme, at man vil foreskrive, hvad der skal fordres i det Enkelte. Det er muligt, at Stofset, hvad det juridiske Facultet angaaer, som man særlig har havt for Die, skulmer noget formeget op; men det er de selv samme Bestemmelser, hvorefter Examen nu afholdes, og hvorefter den har været afholdt siden 1839, og

i en Række af Aar hørte man aldrig Klage over, at Forordningerne vare for store.

Scavenius: Den ærede Ordfører synes specielt ligeoverfor Underændringsforslaget under Nr. 2 i Sammenligning med Fleertallets Forslag under Nr. 15 at mene, at dette Underændringsforslag vilde være et Udtryk for og vilde fremme, hvad han kaldte Kjøbenhavnriet. Men jeg troer, at han i saa Henseende ikke tager den Sag praktisk, som han dog arbejder for i dette Tilfælde. Jo nærmere den, om man saa kunde sige, høiere Styraundsexamen, som man her vil indføre, sættes under Statens Tilsyn, hvilket naturligvis vil være nødvendigt, naar Staten skal give Tilskud dertil, desto lettere vil det være for Skolerne i Provindserne at udholde Concurrencen med de Kjøbenhavnste Skoler; jo friere denne Examen stilles, desto sværere vil det være, thi den ærede Ordfører maa vel lægge Mærke til, at vel vil Statens Tilskud være velkomment saavel i Kjøbenhavn som i Provindserne, men det vil kun være nødvendigt i Provindserne, og skal det endelig være, vil der her i Kjøbenhavn være saavel tilstrækkelige Pengemidler som tilstrækkelig Intelligents til at sætte en saadan høiere Examen istand ad reent frivillig Vei uden nogen som helst Lovbestemmelse og uden noget som helst Tilskud fra Statens Side. Men kommer det dertil, da vil ogsaa Skolen eller Skolerne her i Kjøbenhavn fuldstændig tage Luven fra alle Skolerne omkring i Provindserne; men dette, som jeg antager, at den ærede Ordfører ikke onsker, kan bedst modvirkes ved at sætte hele den høiere Navigationsundervisning i saa nøie Forbindelse med Statsadministrationen som muligt, og derfor skulde det ærede Medlem ikke være imod Underændringsforslaget under Nr. 2.

Winther: Jeg skal kun gjøre et Par korte Bemærkninger. Det er blevet sagt, at det var Professorerne og ikke Administrationen, der havde struet Forordningerne op ved visse Examinere. Dertil vil jeg kun bemærke, at, naar jeg har sagt, at den lovgivende Magt i saadanne Tilfælde burde gribe ind og sætte en Grændse, saa var det kun, fordi jeg meente,